

[Udenrigsministeren.]

om at gøre sådanne kursus permanente, hvilket naturligvis ville kræve ret store pengemidler.

Også andre tanker, hvis gennemførelse ville være forbundet med store omkostninger, er taget op til behandling, men de er endnu på overvejelsernes stadium.

Jeg er af den opfattelse, at foranstaltninger af den art, jeg lige har nævnt, vil vise sig at være den lykkeligste og mest effektive form for dansk bistand til de områder, som har behov for hjælp til deres tekniske og økonomiske udvikling, til gavn for dem selv og for verden som helhed. Udtalelser fra danske, der kender disse lande meget nøje, og fra disse landes borgere på besøg her går samstemmende ud på, at den bedste og værdigste hjælp, Danmark kan yde, er at give dem, der ønsker det, den gave, som består i et ophold her og fuld adgang til ud fra deres egne forudsætninger på stedet at sætte sig ind i de metoder og vilkår, der har muliggjort den høje effektivitet, vi har nået på visse områder af produktions- og samfundslivet.

Når regeringen inden længe skal tage stilling til, hvilket beløb Danmark vil stille til rådighed i næste kalenderår i forbindelse med teknisk bistand til underudviklede områder, vil min indstilling i overensstemmelse med de synspunkter, jeg her har fremført, være den, at vi bør yde et større bidrag end i indeværende år til de samme formål, som hidtil er blevet tilgodeset, først og fremmest udsendelse af eksperter og modtagelse af stipendiater og endvidere anskaffelse af undervisnings- og demonstrationsmateriel, værktøj og andet udstyr. Vi vil respektere de af FN godkendte hovedprincipper, hvorefter afgørelsen af, hvorledes dette danske bidrag udnyttes, hovedsagelig vil blive truffet af FN's organer i forståelse med de modtagende lande; men vi vil samtidig intensivere vore egne bestræbelser for at fremskaffe eksperter til udsendelse og for at tilrettelægge egnede studieophold for udlændinge her i landet.

Ved siden heraf mener jeg, at vi bør meddele FN, at vi reserverer en dispositionssum af ret betydelig størrelse, f. eks. nogle millioner kroner, som vil være tilstrækkelig til at dække alle udgifter ved sådanne undervisningskursus her i landet, som FN og de modtagende lande viser interesse for, først som enkeltforanstaltning

ger, senere eventuelt som mere eller mindre permanente institutioner.

Ifølge sagens natur kan denne dispositionssum ikke på indeværende tidspunkt knyttes til en bestemt regnskabsperiode.

Når jeg ikke her har berørt spørgsmålet om investeringer eller gaveoverførsler af kapitalgoder, skyldes det, at dette problem falder udenfor rammerne af den konkret foreliggende sag. Skulle spørgsmålet blive aktuelt, vil regeringen naturligvis tage det op til overvejelse. Jeg vil i denne forbindelse blot minde om, at Danmark som følge af sin meget beskedne rolle i verdensøkonomien, sin betydelige gæld til udlandet og sin i almindelighed anspændte valutastilling ikke har forudsætning for at gøre nogen indsats, der spiller nogen som helst rolle for løsningen af dette verdensproblem. Dette udelukker naturligvis ikke, at man fra tid til anden finder det ønskeligt og forsvarligt mere symbolsk at markere sin principielle solidaritet med lande, der af en eller anden grund i særlig grad har hjælp behov. Således har Danmark da også ligesom andre vesteuropæiske lande efterkommet de henstillinger, der ved enkelte lejligheder er fremkommet fra den internationale bank for genopbygning og økonomisk udvikling om tilladelse til at udlåne mindre beløb af den del af vort indskud i banken, som er indbetalt i danske kroner. Sådanne udlån er af banken ydet blandt andet Island og Jugoslavien.

Som afslutning på denne del af mine udtalelser vil jeg gerne erindre de ærede medlemmer om en opgave, som må ligge os alle endnu mere på sinde end de spørgsmål, jeg hidtil har omtalt: det er Grønland. Det er en livssag og en hjertesag for regeringen hurtigst muligt at gennemføre den forbedring af befolkningens forhold, som jeg er overbevist om vi alle betragter som nødvendig. Vil man have et fuldstændigt billede af Danmarks indsats til ophjælpning af tilbagestående områder, er den gerning, der udføres, og den gerning, der forestår i Grønland, så absolut den vigtigste.

Jeg kommer så til Europa, centrum i den kolde krig mellem øst og vest. Her har vi så at sige holdt stillingen eller måske endda forbedret den lidt, siden Atlantpagten trådte ud i livet. Det store spørgsmål er jo imidlertid Tyskland; thi virkelig afspænding i vor del af verden afhænger af, om det tyske